

Ježíš byl tady

■ vyprávění pro rodinu

Prarodiče mají knihu...

Na stolku mají prarodiče jednu hodně opotřebovanou knihu se zašedlými listy a ohnutými rohy. Děda říká: „To je úžasný příběh. Mnohem lepší než Harry Potter, protože tenhle příběh se skutečně stal!“ Pak knihu otevře, zavře oči (protože to, co je v knize napsáno, zná nazpaměť) a začne vyprávět: „Stalo se to právě takhle...

Před dvěma tisíci a dvaceti lety žil v jednom městečku v Palestině – Nazaretě – jeden spravedlivý a dobrý mladík, který se jmenoval Josef. Možná už tenhle příběh znáš... Ale jestli chvíli počkáš, budu ti vyprávět nejenom jeho příběh, ale také jeho prarodičů, praprarodičů a prapraprarodičů, a také události, které se staly dva tisíce let předtím! Evangelium podle Matouše nám vypráví, že Josef byl muž spravedlivý, který se snažil žít podle přikázání a podle vůle Boží. Jednou se všechno ale zvrtno: vzpomeňte si na Marii, na tu milou a sympatickou dívku, s kterou je zasnoubený a kterou bláznivě miluje – a ta je teď těhotná. A Josef ví, že nemůže být otcem jejího dítěte, tím si je absolutně jistý! A ještě navíc do svatby schází už jen pár dní: datum je už stanoveno a všichni se už těší, že uvidí žít jako manžele ve stejném domě tuto sympatickou dvojici. A teď je tu problém: Marie čeká dítě, které není Josefovo!

Josef je proto nesmírně smutný a neví, co má dělat. Zatímco hledá řešení téhle složité obtíže, vzpomíná na minulost své rodiny a na své předky. Dívá se zpátky o tisíce let. Myslí na svého nejslavnějšího předka, velkého krále Davida. Ne! David, i když byl věřící, nebyl vždycky dobrým vzorem! Nechal zemřít ve válce svého věrného důstojníka proto, aby mu přebral jeho ženu...

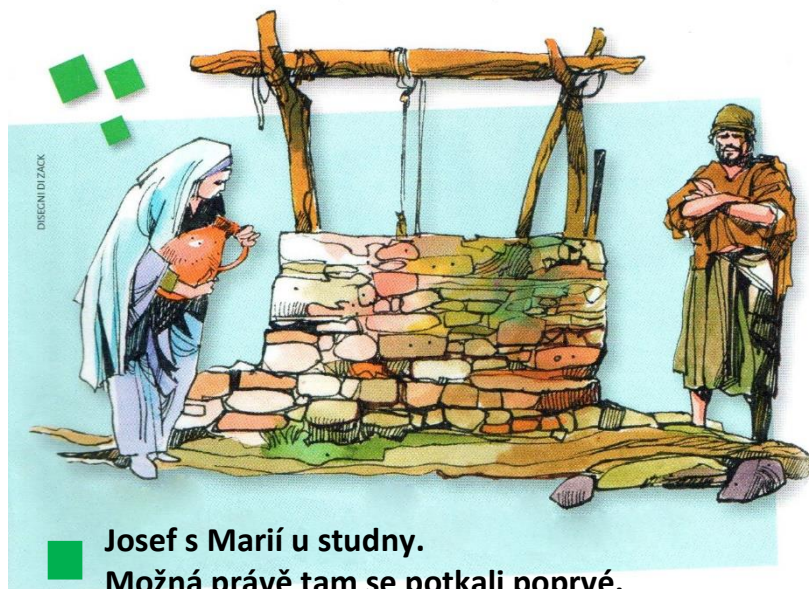
A král Šalamoun s veškerou svou moudrostí a slávou? Čím byl starší, tím víc zapomínal na Hospodina, chodil za jinými bohy a dopustil se mnoha nespravedlností.

A ženy z jeho rodiny? To byla třeba Rut, opravdový příklad pro všechny, ale to byla cizinka. A co říci o Rachab? Nic dobrého, lépe o ní nemluvit vůbec! A přesto ji Bůh vyvolil jako jednu z hlavních postav historie Izraele.

Ne: Josef nemůže Marii soudit, protože je člověk spravedlivý; nemůže jí odsoudit, když vidí i různé špatné příklady života ve své rodině. Musí přece najít nějaké řešení a pak nechat, aby rozhodl Bůh sám.

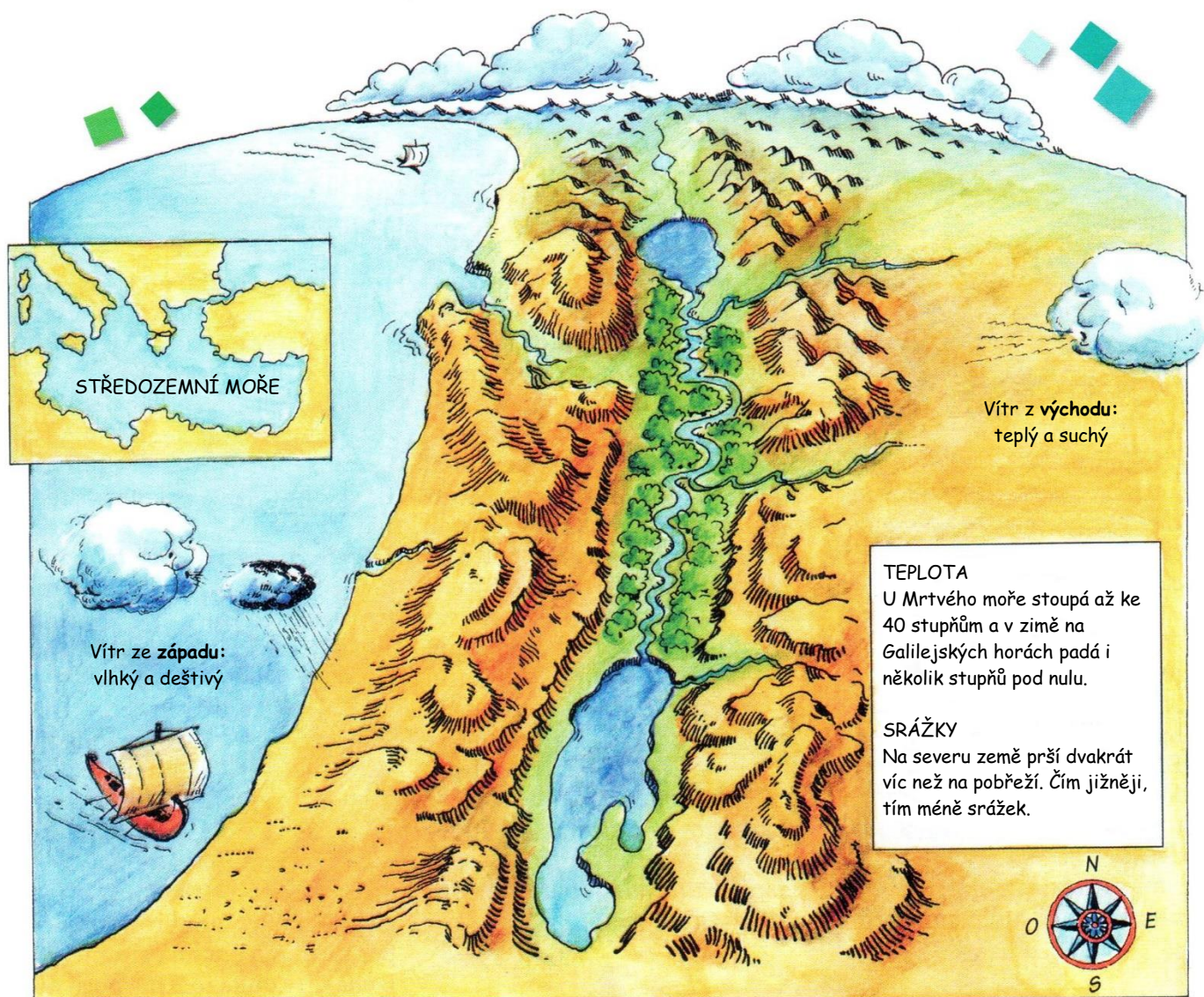
Co může Josef udělat?

Uvidíš: napadne ho osvětlená myšlenka, která změní historii světa!

**Josef s Marií u studny.
Možná právě tam se potkali poprvé.**

Palestina: zde se narodil Ježíš

Zkušenost

V době Ježíšově

Zkuste ve skupině – v kruhu nebo při on-line spojení – udělat společně soupis předmětů, které v současnosti používáme.

Můžeme začít mobilem, tabletem, myčkou, ledničkou, dronem, fleškou atd.

Vedoucí se pak zeptá: „Co z toho existovalo v době Ježíšově?“ Děti odpoví, že se v době, kdy Ježíš chodil po Galileji, nic z toho nevyskytovalo. Děti si vyměňují názory na to, jestli se změnilo jen Ježíšovo prostředí, nebo i jeho poselství. Aktivitu uzavřeme zjištěním, že i když uplynulo mnoho času, Ježíšovo poselství je dnes ještě stále aktuální.

Zkusme zaslechnout jeho hlas...

Městečko před 2000 lety...

Všude po celé zemi hlídají **římsí vojáci a cizí žoldnéři** ve službách velkých pánů: přirozeně na jedny i druhé se tady lidé dívají s nedůvěrou. Nikdo s nimi nechce mít nic společného. Kromě toho jsou nenáviděni i **Samaritáni**. Mezi těmito dvěma národy (Židy a Samaritány) existuje odvěká nenávisť.

Malomocní jsou odsunuti na okraj, aby nenakazili všechny ostatní. Nemusí dodržovat městská pravidla, žijí často v malých skupinách a jídlo dostávají od příbuzných.

Když se některý z nich uzdraví, musí jít za knězem, který to potvrdí. Pak se může znovu vrátit do města.

CELNÍCI

Vybírají daně pro Římany: jsou nenáviděni, protože spolupracují s okupanty a také proto, že vybírají větší množství peněz než mají a zbytek si nechávají pro sebe.

Kolik je hodin?

Už je skoro večer a nikdo nám zatím nedal práci...

Tito lidé jsou **velmi chudí**. Bývají najati na práci na jeden den (od východu slunce do západu). Dostanou za to jeden denár a polední jídlo. Za jeden denár si mohou koupit 6 kg chleba.

Hej ty! Už jsi zaplatil daně?

Kdo - já?

Pomozte mi!

Západní kalendář

Ježíšův příběh byl v evropských zemích tak důležitý, že celý západní kalendář používaný až dosud počítá roky od jeho narození.

Označení „**Kristus**“, které se pro Ježíše často používá, vychází z řeckého slova „chrestos“, protože řečtina byla společným jazykem v mnoha zemích Římské říše, kde se zprávy o Ježíšově životě a kázání šířily ze země, z které Ježíš pocházel. Toto slovo je přesto překladem hebrejského slova „mašijá“, které se nachází v posvátných textech Židů, lidu, jehož součástí byl i Ježíš. Obojí znamená „pomazaný“, a proto křesťané **Ježíše** nazývají **Mesiáš** i **Kristus**.

Dřív se často ještě před uvedeným číslem letopočtu psala písmena „**AD**“. Tato písmena jsou iniciálami latinských slov „**Anno Domini**“, která znamenají „rok Páně (léta Páně)“. V italštině najdeme písmena „**a.C.**“, tedy zkratu slov „**avanti Cristo**“ znamenající „**před Kristem**“, zatímco „**d.C.**“ – „**dopo Cristo**“ znamená „**po Kristu!**“. V češtině se objevují zkratky „**př. Kr.**“ a „**po Kr.**“ Jiná náboženství a jiné kultury používají vlastní kalendář, ale kalendář západní je rozšířen po celém světě.

Stará a stále nová kniha

V historii člověka vždy existovaly knihy, které měly mimořádný význam a nebyly jen napsanými slovy, ale proměňovaly se v „živá slova“, která byla důležitá pro ty, kdo je četli, natolik, že se rozhodli věnovat svůj život uskutečnění myšlenek, které vyjadřovaly.

Bible byla kniha vždy nejvíce překládaná, opisovaná a tištěná. Byla první knihou, která byla vytištěna. Dnes je přeložena do všech jazyků světa. Čtou ji i nekřesťané. Na úplném počátku, než se stala souborem knih, však stál příběh o kočovném lidu, který žil na úrodných místech středního Východu.

Když se narodil Ježíš, Bible, přesněji téměř celá část, kterou nazýváme Starý zákon, byla knihou, z níž se četlo v synagogách, vyučovalo se jí na školách a byla základem celého židovského náboženství. Ježíšův postoj ke Starému zákonu byl jasný: „Nemyslete si, že jsem přišel Mojžíšův zákon a učení proroků zrušit. Nepřišel jsem je zrušit, ale dát jim pravý význam. Ujišťuji vás:

dokud bude existovat nebe a země, ani jedno slovíčko nebo ani čárka z Božího zákona nebudou zrušeny, dokud se všechno nestane.“ „Bible nemůže být

zrušena.“ „Řekl jsem vám jasně, že se musí stát všechno, co je o mě psáno v zákoně Mojžíšově, ve spisech proroků a v žalmech.“

Ježíš často cituje Starý zákon. Veškeré Ježíšovo učení je v něm hluboce zakořeněno: ví, že přišel proto, aby naplnil všechny přísliby dané Bohem. Ale zbytek hebrejského lidu, který přežil a je teď utlačován Římany, Ježíše nepozná. „Stará část Bible najde konec tam, kde se zrodí nová. Nový příběh začíná narozením Ježíše.

Chvála Ježíši

*Zvednuté ruce,
znamení chvály*

Ježíši, který jsi přišel na zem jako dítě a narodil ses mezi námi, ukaž nám radost života.

Ježíši, který jsi jako chlapec vyrůstal v Nazaretě, kde jsi žil nablízko Josefovi, učil ses práci tesaře, dej nám důvěru v tebe.

Ježíši, který jsi jako člověk procházel Palestinou a pomáhal jsi lidem, dej, abychom i my dokázali pomáhat těm, kdo to potřebují.

Autoři:

Anna Peiretti – Bruno Ferrero

*S laskavým svolením
nakladatelství Elledici
překlad a úpravy*

z Dossier Catechista 4/2021 – 2022 David Žofák.

